

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia’s, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

De kerstboom van Hosea

Wat vindt JHWH van kerstbomen?

Er zijn talloze voorbeelden van het feit dat afgoden werden aanbeden onder elke “groene boom”. Als je de zoekopdracht “groene boom” invult in een online Bijbel dan vind je die voorbeelden.

Er is ook archeologisch bewijs dat volken groenblijvende bomen in verband brengen met de aanbedding van hun goden.

Onze Schepper zei het niet alleen, Hij gebod het zelfs dat gelovigen hem niet moeten aanbidden door tradities en symboliek te gebruiken die door andere volken worden gebruikt om hun goden te aanbidden.

Deuteronomium 12:30-31

Wees *dan* op uw hoede dat u niet, nadat zij van voor uw *ogen* weggevaagd zijn, in dezelfde valstrik komt, en dat u niet vraagt naar hun goden, door te zeggen: **Zoals deze volken hun goden gediend hebben, zo zal ik het ook doen. U mag ten aanzien van JHWH, uw God, niet doen zoals zij!** Want alles wat voor JHWH een gruwel is, wat Hij haat, hebben zij voor hun goden gedaan. Zij hebben voor hun goden immers zelfs hun zonen en hun dochters met vuur verbrand.

Maar voor sommigen is dat geen overtuigend bewijs dat we bijvoorbeeld kerstbomen niet mogen associëren met de aanbedding van JHWH.

Een vers dat vaak ter verdediging wordt aangedragen staat in Hosea 14:9

Hosea 14:9

Ik (JHWH) zal zijn als een **altijd groene cipres**. Door Mij is bij u vrucht te vinden.

Bij die verdediging wordt aangenomen dat “het niet slecht kan zijn om kerstbomen te associëren met onze aanbedding, want JHWH wordt met dergelijke bomen vergeleken.”

Het klinkt in eerste instantie heel redelijk. Maar misschien moeten we nog meer overwegen.

Het is makkelijk om in de val te trappen dat we God mogen aanbidden op de manier die we zelf kiezen. Gods volk heeft die fout telkens opnieuw gemaakt.

Het beste voorbeeld van die mentaliteit is de gebeurtenis van het gouden kalf.

Ja, geloof het of niet, de kerstboom kan worden vergeleken met de gebeurtenis van het gouden kalf.

Ben je ervan bewust dat de Israëlieten niet de bedoeling hadden om een afgod te aanbidden toen ze het gouden kalf maakten, maar dat zij het kalf associeerden met de aanbidding van Jahweh onze God?

In het verhaal van het gouden kalf, wil Gods volk Hem op haar eigen manier aanbidden.

God is er niet blij mee als Zijn volk zelf bedenkt hoe ze Hem aanbidden.

Hij heeft daarvoor een protocol gegeven...een manier om Hem te aanbidden... en Hij heeft aangegeven hoe we Hem *niet* mogen aanbidden.

Hij is Degene die aanbeden wordt, niet wij.

We moeten begrijpen hoe we Hem wel en niet moeten aanbidden. We moeten daar geen zootje van maken.

Maar dat doet Gods volk maar al te vaak, en het gouden kalf is het meest klassieke voorbeeld van God aanbidden op onze eigen manier, en niet op Zijn manier.

Het begint allemaal in Exodus 32. We lezen dat Mozes de berg is opgegaan, maar dat de Israëlieten na een tijdje in paniek raken. Want ze zijn bang dat Mozes is gestorven.

Exodus 32:1

Toen het volk zag dat het lang duurde voor Mozes van de berg afdaalde, kwam het volk bijeen bij Aäron, en zij zeiden tegen hem: Sta op, maak voor ons goden die vóór ons uit gaan, want die Mozes, de man die ons uit het land Egypte geleid heeft – wij weten niet wat er met hem gebeurd is.

Mozes was veel meer dan alleen hun leider. Mozes was de enige middelaar tussen God en mensen. Mozes sprak namens hen tot God, en God sprak door Mozes tot de Israëlieten. Mozes was de middelaar tussen God en mensen... deze rol als hoofd is nu gereserveerd voor Jesjoea, en alleen Jesjoea functioneert nu zoals Mozes deed. (1 Timotheüs 2:5) (1 Corinthiërs 11:3)

Maar ten tijde van de exodus, was Mozes de middelaar. Het probleem dat zij dachten te hebben... was dat ze bang waren dat ze Mozes waren kwijtgeraakt. Ze dachten dat ze hun middelaar moesten vervangen. Ze waren bang dat ze niet meer konden communiceren met Jahweh, omdat hun middelaar, Mozes, vermist was, en misschien zelfs dood.

Tijdens hun verblijf in Egypte hadden ze een aantal dingen geleerd uit de Egyptische traditie over hoe je interactie kan hebben met de goden Zij dachten dat je een fysiek middel nodig had om dergelijke goddelijke interactie mogelijk te maken. Ze hadden een middelaar nodig tussen hen en God... we weten dat ze dat dachten, omdat ze Aaron de volgende opdracht gaven:

“Sta op, maak voor ons goden die vóór ons uit gaan.”

En wat wordt vervolgens als reden aangedragen waarom ze dit zeiden?

“Want die Mozes, de man die ons uit het land Egypte geleid heeft – wij weten niet wat er met hem gebeurd is.”

Dus, in hun gedachten leidde Jahweh hen, door middel van Mozes, uit Egypte. Maar Mozes is nu vermist en in hun gedachten is dat een groot probleem... en grote problemen hebben snelle oplossingen nodig. Dus hun oplossing is om zich “goden” te maken.

Maar hoe konden “goden” Mozes vervangen en hoe konden “goden” in hun gedachten iets goeds zijn? Zijn ze alweer vergeten wie hen uit Egypte heeft gebracht en zijn ze vergeten wie tot hen gesproken heeft vanaf de berg, voordat ze bang werden en Mozes vroegen omhoog te gaan en de geboden voor hen te halen?

In het Nederlands klinkt dit zeker ernstig. Maar het Hebreeuwse woord voor “goden” is *Elohim*. *Elohim* is het Hebreeuwse woord dat wordt gebruikt voor de ene ware God, maar het kan ook worden vertaald als goden. Dus bijna elke keer als je het woord “God” leest in je Nederlandse vertaling, staat er het Hebreeuwse woord *Elohim*, ook al is *Elohim* een meervoudsvorm. *Elohim* kan verwijzen naar valse goden, maar ook naar de ene ware God. Vanuit de context moeten we de juiste betekenis halen. Dus we moeten uitvinden of de Israëlieten van plan waren om een fysiek beeld als middelaar te maken om God te bereiken... of dat ze “afgoden” wilden maken?

De oplossing die de Israëlieten bedachten om Mozes, die misschien dood was, te vervangen, ofwel hun middelaar met God te vervangen, was het maken van een beeld van “God” ...of eigenlijk, het medium te maken waarvan zij geloofden dat het nodig was om met God te kunnen praten... ter vervanging van Mozes, van wie ze dachten dat hij dood was.

Over het algemeen is ons geleerd dat de Israëlieten een afgod maakten. Maar in het Nederlands staat er dat ze *goden* wilden maken, niet God. Het is duidelijk dat ze maar een God maakten, ondanks het feit dat ze de meervoudsvorm van El gebruikten, namelijk *Elohim*. Dat doet vermoeden dat ze van plan waren om de ene Ware God te maken, geen afgoden, want anders hadden ze meerdere beelden gemaakt, zoals de Nederlandse vertaling suggereert.

Misschien is dat voor jou niet voldoende bewijs, maar er is nog meer om te overwegen. De meesten van ons weten al dat de Israëlieten ervoor kozen om een kalf te maken. In feite lijkt het erop dat daar geen enkele discussie over was... het lijkt erop dat dat gewoon de vorm was die Jahweh moest aannemen. Maar waarom kozen ze voor een kalf?

Exodus 32:2-4

En Aäron zei tegen hen: Ruk de gouden ringen die uw vrouwen, uw zonen en uw dochters in hun oren hebben, af, en breng ze bij mij. Toen rukte heel het volk de gouden ringen die ze in hun oren hadden, af en zij brachten ze bij Aäron. Hij nam ze van hen aan, hij bewerkte ze met een graveerstift en maakte er een gegoten kalf van.

Als de Israëlieten probeerden om een fysieke vorm van Jahweh te maken, als middelaar om Mozes te vervangen, dan was het zeker niet per ongeluk dat de Israëlieten voor een kalf kozen. Waarom kozen ze

voor een kalf als afbeelding voor Jahweh? God wordt vaak vergeleken met een os, zelfs in de context van de Exodus. Bijvoorbeeld:

Numeri 24:8

God heeft hem uit Egypte geleid; Hij is hem als de horens van een wilde os.

Net zoals JHWH in Hosea 14:9 wordt vergeleken met een groenblijvende boom, wordt JHWH in Numeri 24:8 vergeleken met een os.

Waarom werd JHWH vergeleken met een os?

Dat deden ze omdat ze antiek paleo-Hebreeuws spraken en schreven.

Weet je nog welk Hebreeuws woord wordt vertaald met God in Nederlandse Bijbels? Het is het Hebreeuwse woord Elohim. Er zijn twee Hebreeuwse woorden die vaak worden vertaald als God, *el* en *elo'ah*.

Als je de Bijbel leest, is het handig om een antiek-Hebreeuwse perceptie te hebben van God in plaats van onze moderne westerse visie. Het woord *el* werd van oorsprong geschreven met twee pictogrammen, een ossenhoofd en een herdersstaf. De os vertegenwoordigt kracht en de staf vertegenwoordigt autoriteit.

Allereerst zagen de antieke Hebreeërs God als de sterke autoriteit. De herdersstaf werd ook uitgelegd als staf op de schouders, een juk. Ten tweede zagen de antieke Hebreeërs God als de os in het juk. Als je een veld ploegde werden er twee ossen onder het juk geplaatst, de ene was ouder en meer ervaren en de andere, jonger en minder ervaren, en de jongere zou van de oudere leren.

De Hebreeërs zagen God als de oudere, ervaren os en zichzelf als de jongere, die van Hem leert. De meervoudsvorm van *elo'ah* is *elohiem* en wordt vaak vertaald met God. Terwijl Nederlandse meervoudsvormen alleen te maken hebben met kwantiteit, meer dan één, kan de Hebreeuwse meervoudsvorm zowel op kwantiteit als op kwaliteit wijzen.

Iets dat van groot belang is wordt soms geschreven als meervoudsvorm en in dit geval wordt God, als de grote kracht en autoriteit, vaak in de meervoudsvorm *elohim* opgeschreven. De twee letters in deze Hebreeuwse woorden zijn het ossenhoofd als vertegenwoordiging voor kracht en de herdersstaf als vertegenwoordiging van autoriteit. Samengevoegd betekent dat "de sterke autoriteit" maar ook als "de os met een staf" ...het juk wordt uitgelegd als een staf op de schouders. Als je het interessant vindt kan je meer leren bij het Onderzoekscentrum voor Antiek Hebreeuws- *Ancient-Hebrew.org*. Dus het was duidelijk met opzet dat ze voor een kalf kozen als beeld van God.

Er is een logische reden voor het feit dat ze niet kozen voor een konijn, een vis, of iets anders. Het Hebreeuwse Elohim heeft als woordbeeld een "os" en "autoriteit". En raad eens wat ze zeiden dat ze zouden maken:

"Sta op, maak voor ons "Elohim" die vóór ons uit gaan."

Bedenk dat Elohim hetzelfde Hebreeuwse woord is dat wordt vertaald met "God" in de Bijbel. En Elohim als woordbeeld past precies bij het idee dat ze een kalf gingen maken. Dus, ze waren eigenlijk niet van plan om "goden" te maken.... Ze wilden God, Jahweh, maken! Niet zozeer dat ze letterlijk

dachten dat ze God maakten, maar ze hielden zich vast aan een Egyptische traditie en het gebruik om een beeld te maken van god zodat je er zichtbaar mee kon praten. En dat was natuurlijk wat Mozes tot nu toe had gedaan, maar ze waren bang dat hij dood was. Nadat het gouden kalf was voorgesteld zegt Israël iets interessants ...

Exodus 32:4

Hij nam ze van hen aan, hij bewerkte ze met een graveerstift en maakte er een gegoten kalf van. Toen zeiden zij: Dit zijn uw goden, Israël, die u uit het land Egypte geleid hebben.

In het Nederlands lijkt het erop dat ze het gouden kalf presenteren als “goden”. Maar dat slaat nergens op– het is *enkelvoud*. Eigenlijk zegt hij tegen Israël: Hier is jullie Elohim, of zo je wil, hier is je god die jullie uit Egypte heeft geleid, namelijk de ene ware God. De Nederlandse vertaling die hier is gebruikt ‘goden’ is om meerdere redenen niet logisch... Israël heeft al verklaard dat Jahweh hun enige God is. Waarom zou Israël opeens geloven dat een andere god hen uit Egypte heeft geleid? Dat slaat nergens op. En daarbij, er was maar één God die hen uit Egypte leidde... en dat wisten de Israëlieten ... dus waarom gebruiken Nederlandse vertalers de meervoudsvorm goden, zoals bij afgoden, terwijl dat helemaal niet logisch is? Aaron maakt slechts één gouden kalf, niet gouden *kalveren*. Enkelvoud, niet meervoud.

Dat betekent, en het is belangrijk om dat te begrijpen, dat de Israëlieten duidelijk niet van plan waren om goden te maken, maar ze wilden een representatie maken van God, dat blijkt uit het feit dat ze een god (enkelvoud) maakten in de vorm van een kalf... precies hetzelfde beeld dat het Hebreeuwse pictogram van Elohim weergeeft. Vervolgens zeggen ze dat dit “gouden kalf” hen uit Egypte heeft geleid. Ze weten natuurlijk dat dat niet letterlijk zo was, omdat Jahweh hen uit Egypte heeft geleid.

Dus waarom staat er in vertalingen goden, en niet God? Vanwege de aard van het Hebreeuwse woord Elohim. Elohim kan duiden op de meervoudsvorm afgoden, of op de ene Ware God. Dat zou impliceren dat de Israëlieten geloofden dat ze een beeld van Jahweh hadden gemaakt in de vorm van een kalf. Ze geloofden dat ze een beeld hadden gemaakt van de ene ware God die hen uit Egypte had geleid. Dat is VEEL logischer omdat het paleo-Hebreeuwse pictogram voor Elohim een os is met autoriteit.

Dus, ze maakten iets wat ze al begrepen van God, in een poging hun zorgen om het verlies van Mozes als middelaar te verlichten... in feite maakten ze een beeld van hoe zij Jahweh kenden, om dát te aanbidden en met Hem in contact te komen, als hun nieuwe middelaar. Ze maakten zich zo'n zorgen omdat ze Mozes waren kwijtgeraakt, hun middelaar om contact te hebben met Jahweh... dat ze Mozes vervingen door een voorwerp als nieuwe middelaar tussen Israël en God. Dus dit alles laat ons duidelijk zien dat ze van plan waren om Jahweh te aanbidden, door middel van het kalf.

Geloof je het nog steeds niet, ondanks als het bewijs?

Geloof je nog steeds dat de Israëlieten afgoden wilden maken, in plaats van dat ze Jahweh wilden aanbidden op hun eigen manier? Er is nog een ding dat onze uitleg bevestigt... en het is overtuigend... In het Hebreeuws staat er dat Aaron zelfs een feest wijdt aan Jahweh.

Exodus 32:5-6

Toen Aäron dat zag, bouwde hij er een altaar voor, en Aäron kondigde aan: Morgen is er een feest voor JHWH! Zij stonden de volgende dag vroeg op, brachten brandoffers en brachten *ook* dankoffers. Het volk ging daarna zitten om te eten en te drinken; vervolgens stonden zij op om uitbundig feest te vieren.

Aaron verklaart dat het feest voor Jahweh is ...en vervolgens offert hij Hem geschenken. Helaas is dit de mentaliteit van Kain in het extreme... Je denkt misschien, in mijn Bijbel staat er HEER, niet Jahweh. Maar elke keer als er HEER in hoofdletters staat in onze Nederlandse Bijbels, dan weten we dat dat met opzet een vervanging is van het Tetragram JHWH, dat wij uitspreken als Jahweh.

Iedereen kan in een Hebreeuwse concordantie opzoeken dat Aäron het feest letterlijk opdroeg aan Jahweh, de God die hen uit Egypte leidde. Dat bewijst zonder twijfel dat de Israëlieten gewoon probeerden om Mozes te vervangen om op een andere manier in contact te komen met Jahweh. De Israëlieten probeerden niet om zogenaamde "goden" te maken, maar "God" - Elohim. Ze kozen een kalf als Jahweh omdat Hij Elohim is. Het is belangrijk om dat te begrijpen, omdat ze dát deden. Ze kozen ervoor zelf een feest te bedenken, hun eigen heilige dag, gewijd aan Jahweh, buiten de feesten van Leviticus 23 om. Ze kozen ervoor God te aanbidden op hún manier, en niet op Gods manier. Ze dachten oprecht dat ze iets goeds deden. Ze dachten dat het prima was om hun eigen feest voor Jahweh te bedenken en Hem te aanbidden hoe ze dat zelf wilden.

Maar het is duidelijk dat, ondanks het feit dat de Israëlieten oprecht probeerden om God te aanbidden, en zelfs een dag aan Hem wijdden en Hem geschenken brachten, het door God niet als zodanig werd gezien. Ze aanbaden God door de heidense praktijk van het gebruik van dingen om Hem te aanbidden, tijdens een vals feest. Ze brachten zelfs offers aan Jahweh... ze dachten echt dat Jahweh hun aanbedding zou aanvaarden, net zoals Kain destijds dacht.

Maar als we Hosea 14:9 kunnen gebruiken als excuus om een groenblijvende boom in ons huis te zetten, omdat JHWH wordt vergeleken met een cipres, waarom hadden de Israëlieten het dan bij het verkeerde eind toen ze een kalf maakten om JHWH, die wordt vergeleken met een os, te aanbidden?

Daar gaat het hier ten diepste om.

Omdat de Israëlieten ervoor kozen om de dingen op hun eigen manier te doen, in plaats van op Gods manier, maakten ze zichzelf eigenlijk tot goden. Ook al wilden ze Jahweh volledig en oprecht dienen, ten diepste volgden ze zichzelf en hun eigen hart.

Dat is precies wat we doen met Kerst en Pasen... we gebruiken menselijke tradities, gebruiken en dagen van afgoden, en wijden ze aan God en verwachten dat Hij dat prettig vindt, terwijl we alleen onszelf daarmee dienen.

We beseffen dat dit heel ongenueanceerd klinkt en veel mensen willen het niet horen, maar we weten dat het waar is.

Als we die dingen op onze manier doen, in plaats van op Zijn manier, wie is dan onze God op dat moment?

Zie je het probleem vanuit Gods perspectief?

We kunnen wel zeggen dat we de ene ware God aanbidden, maar als we Zijn wegen verlaten en de dingen op onze eigen manier gaan doen, dan aanbidden we in wezen afgoden... helaas zijn we eigenlijk onszelf aan het aanbidden... we buigen voor onszelf en we volgen onszelf... We volgen onze eigen wil in plaats van de Zijne. Hoe wil Hij aanbeden worden?

Johannes 4:23-24

Maar de tijd komt en is nu, dat de ware aanbidders de Vader zullen aanbidden in geest en waarheid, want de Vader zoekt wie Hem zo aanbidden. God is Geest en wie Hem aanbidden, moeten *Hem* aanbidden in geest en waarheid.

Hoe wil Hij *niet* aanbeden worden door ons?

Deuteronomium 12:4

U mag tegenover JHWH, uw God, NIET doen zoals *ZIJ!*

Wat mogen we *niet* doen?

Jeremia 10:2

“U mag u de weg van de heidenvolken niet aanleren...”

Concluderend gaat het dus hierom.

JHWH vergeleek Zichzelf in het pictogram en in Numeri 24:8 met een stier of een kalf.

Dat leidde ertoe dat de Israëlieten het gouden kalf oprichtten als representatie van JHWH, en een dag heiligden voor Hem om Hem te aanbidden.

Als iemand Hosea 14:9 gebruikt om het opzetten van een groenblijvende boom in huis te rechtvaardigen omdat het een beeld is van JHWH, en daarmee een dag voor Hem heiligt, dan is dat vergelijkbaar met de gebeurtenis van het gouden kalf.

Hosea 14:9

Ik (JHWH) zal zijn als een **altijd groene cipres**. Door Mij is bij u vrucht te vinden.

Hosea 14:9 wordt gebruikt als excuus om een beeld van JHWH in je huis te maken, dat met aanbidding in verband wordt gebracht. De Israëlieten deden hetzelfde, want zij maakten een beeld van JHWH in de vorm van een gouden kalf, en ze wijden een dag als feest voor JHWH.

Een stuk hout in je huis zetten als beeld en representatie van God tijdens een gewijde tijd van aanbidding is afgodisch.

Iemand die Hosea 14:9 op deze manier gebruikt is gevaarlijker bezig dan iemand die zegt dat het gewoon een boom is en dat hij geen idee heeft waar het gebruik vandaan komt.

We bidden dat dit alles de moeite van het overdenken waard was.

We hopen dat deze studie je tot zegen is geweest, en vergeet niet om alles te blijven onderzoeken.

Sjalom

Voor meer informatie over dit onderwerp of ander onderwijs, bezoek ons op www.testeverything.net (Engelstalig onderwijs)

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)